

FUITES I MARTIRIS

El "ghetto" cultural és cada vegada més la reserva índia on es conserven, com a un museu antropològic, les traces d'una omunitat en perill d'extinció

Josep Melià
(*La nació dels mallorquins*)

Setembre del 2000. S'obri un nou curs, una nova temporada cinematogràfica per a *Temps Moderns*. S'obri també l'apartat dels reptes per a la nostra revista: el repte de la millora, de la consolidació després de set anys de sortir puntualment durant deu mesos cada any. Els lectors seran els que dictaran sentència.

Gassman i Matthau han partit amb hores de diferència. El Centre de Cultura va projectar *Perfume de mujer* el mateix mes de juliol en homenatge al primer. També el segon va tenir la seva particular i merescuda primera plana amb la projecció de *En bandeja de plata*.

El més immediat, però, porta el nom d'Ernst Lubitsch. Durant el mes de setembre s'ha programat un homenatge a aquest director alemany que desenvolupà els darrers vint-i-cinc anys de la seva carrera a Hollywood. *La viuda alegre*, *Angel*, *Ser o no ser* i *Deseo*, en aquesta darrera exercint de productor i no de director, seran els títols que faran part del cicle.

El descans refresca la ment. El cinema n'és sempre necessitat de noves idees. Restarem a l'expectativa del que ens preparen guionistes i realitzadors. Si de cas, des de la modèstia, una única proposta d'argument cinematogrà-

fic: un grup de joves retornen a casa a bord d'un vaixell. Viuen en un país lliure i democràtic. Malgrat tot, estan identificats com a col·lectiu amb idees independentistes. No han comès cap delictes, però a l'arribada un grup de policies els espera i realitza un acte intimidatori, tot assetjant-los i exigint-los identificació. Aquesta primera escena pot encadenar-se posteriorment amb tota una reflexió al voltant del concepte de llibertat, de democràcia i de consciència de poble, en línia amb la cita de Melià —adéu per sempre més— reproduïda a dalt.

Quan som a punt de tancar la revista ens arriben les notícies de dues morts. Primer Alec Guinness, magnífic actor anglès del qual cal destacar interpretacions com *Ocho sentencias de muerte*, *El quinteto de la muerte*, *El hombre vestido de blanco*, *Lawrence de Arabia* i *El puente sobre el río Kawai*. Dies després Loretta Young que, entre altres, treballà amb Orson Welles a la pel·lícula *El extranjero*.

Sens dubte és l'editorial més necrològica de tota la història de *Temps Moderns*. Esperem que es torni a repetir.